

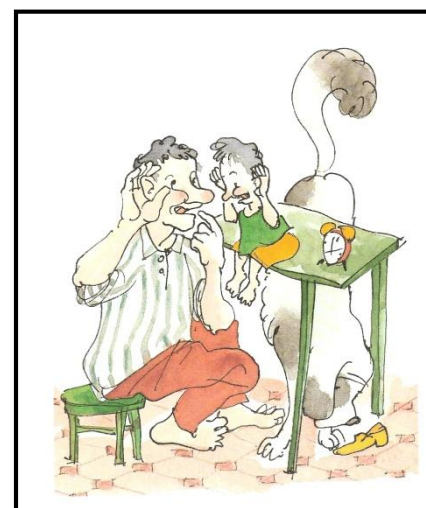
Nik erremerre hitz egiten dut

Título: Nik erremerre hitz egiten dut. **Target:** Educación infantil. **Asignatura:** Área de comunicación y representación.
Autor: Elen Urra Aguirre, Graduada en Educación Primaria. Diplomada en Educación Primaria e Infantil, Maestra Educación Infantil.

“Nik erremerre hitz egiten dut eta zer?” liburua Angel Lertxundik idatzia da. Liburu hau 8 urtetik gorako haurrei zuzendua dago. Ipuin honen protagonista nagusia Roberto deituriko haur bat da. Ipuina ume txikien lehendabiziko hitzekin hasten da. Robertok Rasputin deituriko txakur bat du eta beronekin oso ondo konpontzen da. Hori dela eta, bere lehen hitza “uau” izango da. Uau soilik esaten duela eta ama eta aita beste hitzak erakusten hasten dira; txakurra, Rasputin...baina Robertok erremerre hitz egiten du eta txakurra esan beharrean txa-ku-gga...esaten ditu. Eskolara hasten denean erremerrea dela eta gelako hainbat kidek burla egiten diote. Behin bere kideekin muturrekoak ematen ere ibili zen. Bere akats hori dela eta, logopedarengana eramaten dute. Hainbat modutara saiatzeko dira baina GGGGEE...egiten du eta azkenean etsitzen hasten da. Beto (Roberto), logopedak emango ez zion irtenbideren baten bila hasten da eta beraz, erredun hitzak saihesten hasten da; txakugga esan ordez, hango animalia hura esaten du... Modu honetara, hiztegia aberasten du. Egun batean, neska berri bat agertzen da eskolara. Zizibaza hitz egiten du, baina honi ez dio lotsarik ematen. Azkenik, Roberto neska honen, Susanaren lagun handia egiten da eta erremerre hitz egin arren ez zaio axola.

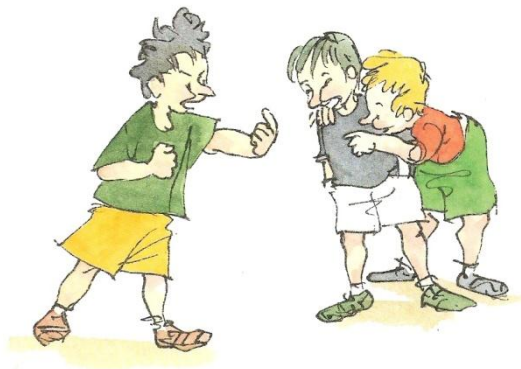

Hasteko esan, sail honetako liburuak ezberdinak direla, eta errealitateko gaiak lantzen dituela, pertsona guztiok ez garela berdinak aldarrikatuz. Beraz, irakurri duan liburu hau ere egunerokotasunean haurrei gertatzen zaien zerbait buruzkoa da. Askotan hainbat gauzekin lotsatuta sentitzen gara, ez ditugulako besteek egiten dituzten berdin egiten..., horrela gaizki sentituz geure buruarekin. Haurtzaroan ere noski hau sarritan gertatzen da eta haurrak, gorrotoa, amodioa, edozer gauza sentitzen du. Hori dela eta, garrantzitsua deritzot, liburu honek egiten duen moduan haurrekin denetaz hitz egitea. Erremerrearen “arazoa” era egoki batean kontatzen du. Roberto izeneko haur batek, berak, eta bere ingurukoek bizitako eta sentitutakoa kontatzen digu. Istorioan zehar ikus daiteke “arazo” horri nola aurre egiten dion. Hasiera batean ez da konturatzen besteen aldean, ezberdin edota “r” gaizki esaten duenik. Gurasoen bidez konturatzen da erremerrea dela. Hortik aurrera hartzen dio garrantzia erremerre izateari eta gaizki sentitzen da, lotsaturik. Guzti honek, errealitatean erremerrea den edozein haurren bizitza islatzen duela iruditzen zaigu; lagunek iseka egiten diote...Honela bertan lagunen presio hori ere ageri zaigu.

Istorioa gehienbat lehen aldian dago kontatua. Hala ere, lehenengo esaldia eta amaiera orainaldian daude idatzirik. Protagonista, hau da, Roberto momentuan ari da kontatzen lehen gertatutako pasadizoak ...Arrazoi honengatik ageri dira debora aldaketa hauek.

Istorioaren hasieran sarrera moduko bat dugu, Robertok, bere txakur maitea, bere lehendabiziko hitzak...aurkezten dizkigu. Ondoren korapiloan sartzen da honetarako “behin ordea...” forma erabiliz. Gero, honen barruan hainbat gertakari kontatzen ditu eta guzti horri, hau da, “r” gaizki esatearen akats horri, soluzio bat aurkitzen saiatzen da. Azkenean, zizibaza egiten duen neska bat ezagutzen du eta bere “arazoa” konprenitu egiten du, pertsona guztiok ez garela berdinak alegia. Honez ostean eta guzti hori pasa ondoren orain nola sentitzen den eta bere alderdi positiboak adierazten ditu. Beraz, sarrera bat, korapiloa eta amaiera dituela esan daiteke.

Ilustrazioei dagokionez, testuarekin zeharo lotuak daudela iruditzen zaigu. Guztiak ere, koloreetan daude. Jokin Mitxelena ilustratzaileak liburu honetan gehien erabili dituen koloreak, berdea, horia eta urdina dira; denak ere nahiko ilunak, ez dira batere biziak edota deigarriak. Protagonista eta pertsonaien aurpegietan antzeman daiteke euren barne egoera; gustura, kezkatuta, haserre.... dauden. Elkarrizketen presentzia ugaria da eta pertsonaiak egoera guzti horien aurrean barnean sentitzen zuena edota pentsatzen zuena nabarmen daiteke.

Hau guztia esanik, guztiok ez garela berdinak eta horrelako gaiak modu egoki batean ipuinean plasmatea benetan polita dela iruditzen zaigu, geure akatsak gaituzten eta horrelaxe bizitzen laguntzen baitigu. Erraz irakurtzen den liburua da, esan bezala irudi ugari baititu. Azkenik esan, ipuin gomendagarria iruditzen zaigula.

●